द्वादशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपती पशुपा वाजबस्त्यौ[९]। इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम्" इति। 'पूषाख्यः' देवः, 'पन्थामन्वेति' अस्मद्यज्ञमार्गमनुसृत्य गच्छति। तथा 'रेवती', पन्थामन्वेति। तौ उभौ 'पुष्टिपती' पुष्टेः पालकौ, 'पशुपा' पशूनां पालकौ, 'वाजबस्त्यौ' वाजेनान्नेन जन्यं बस्त्यं बलं तद्योग्यौ, 'प्रयता' प्रयतानि, शुद्धानि, 'इमानि' 'हव्यानि', 'जुषाणा' सेवमानौ सन्तौ, 'सुगैः' सुष्ठुगन्तुं शक्यैः, 'यानैः' मार्गैः, 'यज्ञम्', 'उपयातां' प्राप्नुतां॥

तत्रैव याज्यामाह। "क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवती नः। गावो नो अश्वाꣳ अन्वेतु पूषा। अन्नꣳ रक्षन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजꣳ सनुतां यजमानाय यज्ञम्" इति। 'रेवती' नक्षत्ररूपा, 'नः' अस्मदीयान्, 'क्षुद्रान् पशून्' वत्सरूपान्, रक्षतु। 'पूषाख्यः' देवः, 'नः' गावः, अस्मदीया गाः, 'अश्वांश्च' 'अन्वेतु' अनु गच्छतु। 'तौ' उभौ, 'अन्नं रक्षन्तौ', 'बहुधा' व्रीहियवमुद्गगोधूमादिभिर्बहुभिः प्रकारैः, 'विरूपं' परस्परविलक्षणं, 'वाजम्' अन्नं, तत्साधनभूतं 'यज्ञं' च 'यजमानाय', 'सनुतां' दत्तां॥

अथ त्रयोदशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्। शुभं गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः। स्वं नक्षत्रꣳ हविषा यजन्तौ। मध्वा सम्पृक्तौ यजुषा समक्तौ" [१०] इति। 'अश्वयुजा' अश्वयुङ्नाम्ना नक्षत्रेण, सह 'अश्विनौ', देवौ 'तत्'